

N:o 49.

Ank. till Riksd. kansli den 27 april 1888, kl. 1 e. m.

*Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående
aflöningsstat för tjenstepersonalen vid folkskolelärares
pensionsinrättning m. m.*

(1:a U. A.)

Under återopande af bifogadt utdrag af protokollet öfver ecklesiastikärenden den 31 december 1887 har Kongl. Maj:t i en till Riksdagen aflåten proposition af samma dag (n:o 23) föreslagit Riksdagen

att godkänna den i statsrådsprotokollet intagna aflöningsstat för den vid folkskolelärares pensionsinrättning, folkskolelärares enke- och pupillkassa samt lärarnes vid elementarläroverken enke- och pupillkassa anställda personal, att jemte de till aflöningsstaten hörande bestämmelser tillämpas från och med år 1889;

att medgifva, att för nämnda stats tillämpning må af folkskolelärares pensionsinrättnings tillgångar användas från och med år 1889 högst 2,000 kronor årligen utöfver hvad till förvaltningskostnaders bestridande redan är från pensionsinrättningen anvisadt;

att medgifva, att de vid dessa kassor anstälde tjenstemän och vaktmästare må, på i statsrådsprotokollet angifna vilkor, undfå pension från folkskolelärares pensionsinrättning till belopp motsvarande deras lön;

att, för beredande af sådan pension, det såsom bidrag till folkskolelärares pensionering för närvarande utgående belopp, 356,500 kronor, må höjas till 357,427 kronor, eller med 927 kronor;

att medgifva, att för pensionering af afliden tjenstinnehafvares eller pensionärs enka och barn må, under iakttagande af i statsrådsprotokollet omförmälda vilkor, tillämpas föreskrifterna i gällande reglemente för lärarnes vid elementarläroverken enke- och pupillkassa; samt

att, för beredande af sistnämnda pension, det såsom bidrag till pensionering af enkor och barn efter lärare vid allmänna läroverk, pedagogier, seminarier m. m. för närvarande utgående belopp, 68,471 kronor, må höjas till 68,816 kronor, eller med 345 kronor.

Till ofvannämnda statsrådsprotokoll har chefen för ecklesiastikdepartementet meddelat, att direktionen öfver folkskolelärares pensionsinrättning, som tillika hade sig ombetrodd förvaltningen af folkskolelärares enke- och pupillkassa samt lärarnes vid elementarläroverken enke- och pupillkassa, i skrifvelse den 27 september 1887 hos Kongl. Maj:t gjort framställning *dels* om vissa ändringar i aflöningen åt de för dessa kassors förvaltning austälde tjänstemän och vaktmästare m. m., *dels ock* om beredande af pensionsrätt såväl för desse tjänsteinnehafvare som för deras enkor och barn.

Enligt nu gällande bestämmelser, meddelade, i hvad de afsåge folkskolelärares pensionsinrättning samt folkskolelärares enke- och pupillkassa, den 15 oktober 1875 och, i hvad de afsåge elementarlärares enke- och pupillkassa, den 20 december 1878, utginge:

	från folkskole- lärares pensions- inrättning samt folkskolelärares enke- och pupill- kassa	från elementar- lärares enke- och pupillkassa	Summa
	kronor	kronor	kronor
1) Årliga arfvoden till:			
direktionens ordförande.....	1,000: —	500: —	1,500: —
två direktionsledamöter tillhopa	1,600: —	800: —	2,400: —
kamreraren.....	4,000: —	1,500: —	5,500: —
sekreteraren och ombudsmannen	1,200: —	600: —	1,800: —
kassören och bokhållaren.....	2,500: —	500: —	3,000: —
vaktmästaren	700: —	100: —	800: —
(åtnjöte tillika förmånen af fri bo- stad och vedbrand).			
2) årliga förvaltningskostnader, hyra för embetslokal, skrifmaterialier, ved, ljus, extra biträden, renskrif- ning m. m.	2,000: —	1,000: —	3,000: —
Summa	13,000: —	5,000: —	18,000: —

De anslag, som till förvaltningsutgifternas bestridande vore af Riksdagen anvisade, utgjorde:

för folkskolelärarnes pensionsinrättning: räntan å pensionsinrättningens till 200,000 kronor beräknade grundkapital å 5 procent kr. 10,000: —
 för folkskolelärarnes enke- och pupillkassa: ett i årsanslaget till kassan, 63,500 kronor, ingående belopp af ,, 3,000: —
 för lärarnes vid elementarläroverken enke- och pupillkassa: likaledes i årsanslaget, 68,471 kronor, ingående ,, 5,000: —
 eller tillsammans kr. 18,000: —

Direktionen, som redan vid ett föregående tillfälle fäst Kongl. Maj:ts uppmärksamhet derå, att, i följd af de alltjemt ökade göromålen inom kassorna, en tillökning i förvaltningsanslaget snart blefve erforderlig, hade i ofvanberörda skrifvelse anhållit, att, utöfver nämnda 18,000 kronor, ett belopp af 2,000 kronor årligen måtte få användas till förvaltningsutgifternas bestridande.

Till stöd för denna framställning hade direktionen för att ådagalägga göromålens tillväxt meddelat, att under tiden från år 1879, då senast fastställda aflöningsstat började tillämpas, till och med år 1886: delegarnes antal i de tre kassorna ökats från 7,818 till 9,833 eller med 38,8 procent.

pensionärernas antal från 665 till 1,214 eller med 82,3 procent;
 de årliga pensioneringssummorna från 241,176 kronor 50 öre till 447,759 kronor 21 öre eller med 85,6 procent; samt

fondernas belopp från 3,309,371 kronor 24 öre till 8,219,744 kronor 82 öre eller med 148,3 procent.

Vidare hade direktionen gjort en jmförelse mellan ifrågavarande tre kassor och andra till samma slag hänförliga anstalter, nemligen arméns pensionskassa och civilstatens pensionsinrättning i förening med de till båda dessa anstalter hörande enke- och pupillkassor samt presterskapets enke- och pupillkassa och i detta afseende hufvudsakligen anført:

att antalet delegare uti ifrågavarande tre kassor vore icke oväsentligt större än i arméns kassor, mera än dubbelt så stort som i civilstatens och nära fyra gånger så stort som i presterskapets kassa;

att pensionärernas antal vore mindre uti ifrågavarande tre kassor än i arméns och civilstatens kassor, men ungefär tre gånger så stort som i presterskapets enke- och pupillkassa;

att det årligen utgående pensionsbeloppet visserligen uti ifrågavarande tre kassor vore betydligt mindre än i arméns kassor och med omkring 50,000 kronor understege det från civilstatens kassor utgående, men deremot ungefär tre gånger öfverstege det från presterskapets kassor utgående beloppet;

att fonderna i civilstatens kassor öfversköte ifrågavarande tre

kassors fonder med omkring en million kronor, men att hvardera af de båda andra inrättningarnas fonder understege sistnämnda tre kassors fonder med omkring två millioner kronor;

att deremot förvaltningskostnaderna — oberäknadt arfvodena till direktionernas ordförande och ledamöter samt utgifterna för expenser — utgjorde för arméns kassor 28,100 kronor, för civilstatens 24,500 kronor, för presterskapets enke- och pupillkassa 12,800 kronor samt för ifrågavarande tre kassor endast 12,500 kronor.

På grund af dessa förhållanden hade direktionen ansett det vara tillräckligt ådagalagdt, att den föreslagna förhöjningen, 2,000 kronor, vore af behof och billighet påkallad.

Beträffande användningen af detta belopp hade direktionen hemställt, att de vid ifrågavarande tre kassor anställde tjänstemän måtte tilldelas hvar och en ett *ålderstillägg* efter fem års tjänstgöring i graden, nemligen:

kamreraren samt kassörer och bokhållaren hvardera ett

å 500 kronor eller tillhopa.....	1,000: —	och
sekreteraren och ombudsmannen ett å	200: —	samt
att anslaget till expenser m. m. måtte förhöjas med ...	800: —	

Kronor 2,000: —

Såsom skäl för att låta tjänstemännen endast under form af ålderstillägg komma i åtnjutande af löneförbättring, hade direktionen åberopat, bland annat, vigten af att, så vidt möjligt, vid sina befattningar fästa de tjänstemän, som visat sig ega de insigter och egenskaper i öfrigt, som för handhafvande af kassornas göromål kräfdes.

Angående behöfligheten af den ifrågasatta förhöjningen i anslaget till expenser m. m. med 800 kronor, hvarigenom detta anslag skulle ökas från 3,000 till 3,800 kronor, hade direktionen anfört, att utgifter af detta slag tydligen måste växa i samma mån som inrättningarnas verksamhet växte; att det nuvarande anslaget för öfrigt, oaktadt all sparsamhet, långt före detta skulle varit otillräckligt, derest det icke år 1876 lyckats direktionen att inköpa en välbelägen fastighet i hufvudstaden för ett sådant pris, att direktionen ända till år 1886 kunnat genom afkastningen deraf bereda pensionsinrättningen icke blott full ränta å det i fastigheten nedlagda kapital, utan derutöfver hyresfri embetslokal och vaktmästarebostad, hvarför expensmedelsanslaget icke behöft belastas med utgift för hyra; men att det emellertid ville synas, som skulle detta gysamma förhållande icke komma att fortfara, då den lokal, hvarmed pensionsinrättningen intill senaste tid kunnat, om ock med svårighet, åtnöjas, visat sig allt mera otillräcklig och måst

utvidgas, hvartill komme att nedgången i hyrorna inom hufvudstaden gifve anledning att befara, att egendomens afkastning skulle i någon mån minskas, åtminstone under den närmaste framtiden.

I fråga om beredande af medel till den afsedda förhöjningen i det årliga förvaltningsbidraget med 2,000 kronor eller från 10,000 kronor till 12,000 kronor hade direktionen andragit, att tillgångar der-till funnes, så att något ytterligare anslag från statsverket icke erfordrades.

Emedan det årliga anslag, som anvisats till förvaltningskostnader vid folkskolelärnarnes pensionsinrättning, under de första åren af dess verksamhet varit mer än tillräckligt och jemväl från år 1876, då folkskolelärnarnes enke- och pupillkassa tillkommit, intill de senaste åren lemnat något öfverskott, hade besparingar till, räntor oberäknade, sammanlagdt belopp af 32,800 kronor 74 öre kunnat ske, hvilket be-lopp kommit inrättningens kapital till godo.

Då, derest ny löncstat blefve fastställd för folkskolelärnarnes pensions-inrättning, folkskolelärnarnes enke- och pupillkassa samt elementarlärar-nes enke- och pupillkassa, aflöningarna för tjänstemännen och vakt-mästaren borde uppföras på ordinarie stat med fördelning, enligt vanliga grunder, i lön och tjestgöringspenningar och ej, såsom hit-tills, utgå i form af arfvoden, hade direktionen afgifvit förslag till stat för dessa kassor. I hufvudsaklig öfverensstämmelse med detta förslag skulle staten lyda sålunda:

	Lön.	Tjensgöringspenningar.	Summa	
	Kronor.	Kronor.	Kronor.	
1 ordförande och 2 ledamöter i direktionen, arfvoden att såsom hittills fördelas enligt Eders Kongl. Maj:ts bestämmande			3,900	
1 kamrerare	4,000	1,500	5,500	} Efter 5 år kan lönen höjas med 500 kr.
1 kassör och bokhållare	2,000	1,000	3,000	
1 sekreterare och ombudsman	1,200	600	1,800	} Efter 5 år kan lönen höjas med 200 kr.
1 vaktmästare	500	200	700	
(åtnjuter derjemte förmånen af fri bostad och vedbrand).				} Efter 5 år kan lönen höjas med 100 kr.
Till extra biträden, renskrifning, ved, ljus, städning, skrifmaterialier m. m.			3,800	

Tillika hade direktionen hemställt, att beträffande villkoren för åtnjutande af de nya löneförmånerna och angående rätt till semester måtte meddelas enahanda bestämmelser, som vid de på senare tider verkställda löneregleringar blifvit i allmänhet stadgade, samt att, då tjänstemännen, enligt hittills gällande föreskrifter, kunnat endast på förordnande tillsättas, den tid de innehaft sina befattningar måtte få räknas dem till godo såsom ordinarie tjänstetid.

Beträffande direktionens framställning om beredande af rätt till pension så väl för de vid ifrågavarande kassor anstälde tjänstemän och vaktmästare som för deras enkor och barn hade direktionen erinrat, att en af Kongl. Maj:t i detta syfte till 1886 års riksdag aflåten proposition af Riksdagen icke bifallits, såsom af riksdagsförhandlingarna syntes framgå, väsentligen af det skäl, att de ifrågavarande tjänsteinnehafvarnes aflöningsförmåner icke blifvit af Riksdagen pröfvade och på ordinarie stat uppförda, utan utginge blott såsom arfvoden, bestämda inom af Riksdagen anvisade anslag. Detta hinder för bifall till pensioneringen blefve nu undanröjdt, om den nya staten vunne godkännande.

Uti sitt till Kongl. Maj:t ingifna förslag hade direktionen hemställt, att bemälda tjänsteinnehafvare måtte förklaras berättigade att, sedan de uppnått föreskrifna lefnads- och tjänstår, komma i åtnjutande af pension å allmänna indragningsstaten. Detta hade statskontoret, i ärendet hört, på anförda skäl icke ansett lämpligt, hvarför direktionen anbefalts att inkomma med utredning om det bidrag af statsmedel, som kunde blifva erforderligt, derest folkskolelärnarnes pensionsinrättning komme att öfvertaga pensioneringen och statsbidrag härtill erhöles från och med år 1889. I berörda hänseende hade direktionen meddelat, att under antagande af 65 lefnads- och 35 tjänstår såsom villkor för pensions åtnjutande samt pensionernas utbetalande kvartalsvis, det årligen från början af år 1889 utgående bidraget af statsmedel, som för ifrågavarande ändamål skulle erfordras — beräknadt efter en räntefot af $4\frac{1}{2}$ procent och med tillämpning af allmänna enke- och pupillkassans mortalitetserfarenhet samt i öfrigt i öfverensstämmelse med den af professor Lindhagen för den föregående framställningen i ämnet verkställda utredning — komme att i jernadt tal uppgå till 927 kronor.

I fråga om pensioneringen af desse tjänsteinnehafvares enkor och barn hade direktionen återupptagit den framställning, som föranledde Kongl. Maj:ts proposition till 1886 års Riksdag derom, att rätt måtte medgifvas desse tjänsteinnehafvare att vinna delaktighet i elementar-

lärnarnes enke- och pupillkassa på de grunder, som då föreslogos och af Kongl. Maj:t gillades. (Se statsrådsprotokollet sid. 20 och 21.)

För åvägabringande af denna pensionering af tjenstinnehafvarnes enkor och barn skulle det i främsta rummet åligga tjenstinnehafvarne sjelfve att erlægga de i 6 § af det för lärarnes vid elementarläroverken enke- och pupillkassa gällande reglemente för delegare i kassan stadgade årsafgifter eller 2 procent af den egentliga lönen jemte ålderstillägget. Hvad utöfver dessa årliga bidrag erfordrades borde utgå af statsmedel, i likhet med hvad som skedde för pensioneringen af bemälda lärares enkor och barn. Beträffande det af statsmedel erforderliga tillskottet, beräknades detta af direktionen i dess föregående framställning till 345 kronor årligen, på grund af en utaf professorn Lindhagen verkställd utredning, hvilket tillskott äfven nu kunde anses tillräckligt.

Direktionens framställningar har departementschefen ansett vara väl förtjenta af afseende. Sedan numera pensionsinrättningens verksamhet så betydligt utvecklats, att den toge den hufvudsakligaste delen af tjenstinnehafvarnes, särskildt kamrerarens och kassörens tid i anspråk, erfordrades, enligt departementschefens mening, med nödvändighet, att inrättningens tjenstepersonal icke ofta ombyttes. Ett synnerligt verksamt sätt att söka förekomma sådan vaxling vore att bereda tjenstemän och betjening förmånen af ålderstillägg och pension samt betrygga deras efterlevande från nöd.

I likhet med statskontoret har departementschefen ansett, att direktionens förslag att bereda tjenstemän och betjening pensionsrätt å allmänna indragningsstaten icke vore af beskaffenhet att böra bifallas, utan att pensioneringen borde besörjas af folkskolelärnarnes pensionsinrättning, och denna inrättning för den skull beredas ökad bidrag af statsmedel till det af direktionen uppgifna belopp.

Den i statsrådsprotokollet intagna aflöningsstaten har departementschefen hemställt att Kongl. Maj:t täcktes föreslå Riksdagen att godkänna, hvarvid för kamreraren, kassören och bokhållaren, sekreteraren och ombudsmannen samt vaktmästaren borde gälla såsom vilkor för åtnjutande af de i staten angifna aflöningsförmåner:

1) att tjensteman skulle vara underkastad den vidsträcktare tjenstgöringsskyldighet eller jemkning i åligganden, som framdeles kunde blifva stadgad;

2) att tjenstgöringspenningar finge uppbäras endast för den tid, tjenstens innehafvare verkligen tjenstgjort eller åtnjutit semester, den senare utgörande en månad årligen, men skulle för den tid, han eljest varit från tjenstgöring befriad, utgå till den, som tjensten förrättat;

3) att den, som af sjukdom hindrades att sin tjenst förrätta, egde

uppbära hela lönen; men att den, som eljest undfinge ledighet för svag helsas vårdande, enskilda angelägenheter eller särskilda uppdrag, kunde förpligtas att under ledigheten, utöfver sina tjänstgöringspenningar, afstå så mycket af lönen, som för tjänstens förrättande erfordrades eller eljest pröfvades skäligt;

4) att vid sjukdomsförfall, eller när det erfordrades för beredande af semester, tjänsteman skulle vara skyldig att, om han förordnades till högre befattning, densamma mot åtnjutande i förstnämnda fall af de för befattningen anslagna tjänstgöringspenningar, men eljest af deremot svarande belopp, bestrida, dock ej längre än tre månader under ett år;

5) att den i staten angifna förhöjning af lönen efter fortsatt innehafvande af samma tjänst under fem år måtte inträda vid början af kalenderåret näst efter det, då nämnda tjänstålder uppnåtts, derest innehafvaren mera än fyra år af denna tid sjelf bestridt sin eller, på grund af förordnande, annan af de i staten angifna tjänster samt blifvit för sin tjänstgöring väl vitsordad; dock att icke måtte afräknas den tid han åtnjutit semester; och borde löntagare tillgodoberäknas den tid, han före nämnda stats tillämpning på förordnande bestridt innehafvande tjänst;

6) att med kamrerarebefattningen icke måtte förenas annan tjänst å rikets, Riksdagens eller kommunens stat, ej heller annan tjänstebefattning, med mindre den funnes icke vara hinderlig för fullgörande af kamrerarebefattningen; dock att kamreraren, derest han, då staten började tillämpas, redan innehade annan tjänst, måtte densamma behålla, så länge den icke vore för hans tjänstgöring såsom kamrerare hinderlig; samt

7) att, hvad i näst föregående punkt stadgats rörande kamrerarebefattningen jemväl skulle gälla för kassören och bokhållaren, derest direktionen pröfvade sådant erforderligt.

Beträffande i öfrigt de af departementschefen föreslagna villkor och bestämmelser för tjenstinnehafvarnes och deras enkors och barns rätt till pension får utskottet hänvisa till statsrådsprotokollet sid. 24 och 25.

På de i statsrådsprotokollet anförda skäl anser utskottet lämpligt att åt tjensteinnehafvarne vid pensionsinrättningen på ordinarie stat uppföras skäliga aflöningar med ålderstillägg äfvensom dem tillförsäkras pensionsrätt för sig och för sina enkors och barn.

Vid granskning af den utaf Kongl. Maj:t nu föreslagna staten har utskottet funnit densamma beträffande aflöningarna öfverensstämma med nu gällande bestämmelser för aflöning derutinnan att för hvardera af kamreraren, kassören och sekreteraren den föreslagna lönen tillhopa med tjänstgöringspenningarna uppgår till samma belopp som det de för närvarande åtnjuta i arfvode, men skilja sig från de nuvarande bestämmelserna deruti, att bemålde tjänstemän dessutom skulle efter 5 års tjänstgöring hafva rättighet till ålderstillägg: kamreraren och kassören å 500 kronor samt sekreteraren å 200 kronor, äfvensom deruti att, då vaktmästaren nu åtnjuter, utom förmånen af husrum och vedbrand, i arfvode 800 kronor om året, han enligt den föreslagna staten skulle, med bibehållande af berörda naturaförmåner, uppbära i lön 500 kronor och i tjänstgöringspenningar 200 kronor samt dessutom efter 5 års tjänstgöring 100 kronor i ålderstillägg. Vid pröfning af hvilka lönevilkor för pensionsinrättningens tjänsteinnehafvare kunna finnas skälige, anser utskottet emellertid, att man icke blott bör taga i betraktande, att pensionsinrättningens verksamhet i betydande grad utvecklats, utan äfven icke förglömma att de aflöningar, tjensteinnehafvarne uppburit sedan pensionsinrättningens stiftelse, under den första tiden af dess tillvaro varit mer än tillräckliga i förhållande till det arbete, pensionsinrättningen då tagit i anspråk. Och då nu såväl kamreraren som sekreteraren varit så länge anstälde vid pensionsinrättningen, att de genast blifva berättigade till de för dem föreslagna ålderstilläggen, anser utskottet, att de för dem föreslagna lönebeloppen böra nedsättas med lika stora belopp som de ifrågasatta ålderstilläggen eller för kamreraren till 3,500 kronor och för sekreteraren till 1,000 kronor, hvarigenom desse således icke komma att lida någon minskning i sina nuvarande lönevilkor. För kassören bör jemväl den föreslagna lönen nedsättas med beloppet af det ifrågasatta ålderstillägget eller från 2,000 kronor till 1,500 kronor; men då den nuvarande innehafvaren af kassörstjänsten blifvit tillsatt först innevarande år och således icke nu kan komma i åtnjutande af ålderstillägget, vill utskottet tillstyrka, att det för denne tjänsteman må stå fritt att ingå på den ordinarie staten eller tillsvidare kvarstå på förordnande.

I de för vaktmästaren föreslagna lönevilkoren finner utskottet icke skäl ifrågasätta någon förändring.

Genom att tjensteinnehafvarnes aflöningar uppföras på ordinarie stat och dem tillförsäkras pensionsrätt för sig och sina enkor och barn anser utskottet alla skälige anspråk på förbättring i deras lönevilkor vara med hänsyn till det ökade arbetet tillmötesgångna.

Enär såväl det för beredande af pension åt de vid pensionsinrättningen anstälde tjänstemän och vaktmästare erforderliga tillskottet, 927 kronor, till det nuvarande bidraget till folkskolelärares pensionering, som det för beredande af pension åt affiden tjänsteinnehafvares eller pensionärs enka och barn behöfliga tillskottet, 345 kronor, till nu utgående bidraget till pensionering af enkor och barn efter lärare vid allmänna läroverk, pedagogier, seminarier m. m., äro grundade på den af Kongl. Maj:t föreslagna aflöningsstaten, men utskottet deri föreslagit nedsättning beträffande tjänstemännens löner, är det uppenbart att berörda tillskott måste undergå deremot svarande minskning. En uträkning af de under sådana förhållanden erforderliga tillskottsbeloppen torde emellertid lämpligast verkställas af Kongl. Maj:t genom anlåtande af sakkunnig person.

Hvad slutligen angår Kongl. Maj:ts framställning att för ifrågasvarande stats tillämpning måtte af folkskolelärares pensionsinrättnings tillgångar användas från och med år 1889 högst 2,000 kronor årligen utöfver hvad till förvaltningskostnaders bestridande redan vore från pensionsinrättningen anvisadt, får utskottet beträffande den del af detta anslag eller 1,200 kronor, som skulle åtgå för beredande af föreslagna ålderstillägg, erinra, att enär utskottet föreslagit en minskning i tjänstemännens löner till motsvarande belopp, det till förvaltningskostnadernas bestridande från pensionsinrättningen redan anvisade anslaget lemna tillgång till beredande af de föreslagna ålderstilläggen, hvadan således något ytterligare bidrag för detta ändamål icke synes erforderligt. Vidkommande åter öfriga 800 kronor, enligt direktionens och departementschefens förmenande behöfliga för bestridande af pensionsinrättningens ökade förvaltningskostnader, anser utskottet att behofvet af detta belopp mindre grundar sig på nu förevarande förhållanden än på i en framtid befarade, hvarföre utskottet icke finner skäl tillstyrka dess beviljande.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt, hemställer utskottet:

att Riksdagen må på det sätt bifalla Kongl. Maj:ts förevarande framställning,

a) att Riksdagen godkänner följande aflöningsstat för den vid folkskolelärares pensionsinrättning, folkskolelärares enka- och pupillkassa samt lärarnes vid elementarläroverken enka- och pupillkassa anställda personal:

	Lön.	Tjenstgöringspennin- gar.	Summa.	
	Kronor.	Kronor.	Kronor.	
1 ordförande och 2 le- damöter i direktio- nen, arfvoden att så- som hittills fördelas enligt Kongl. Maj:ts bestämmande			3,900	
1 kamrerare	3,500	1,500	5,000	} Ega hvardera rätt till ålderstillägg med 500 kronor efter 5 års väl vits- ordad tjenstgöring.
1 kassör och bokhållare	1,500	1,000	2,500	
1 sekreterare och om- budsman	1,000	600	1,600	} Eger rätt till ålderstillägg med 200 kronor efter 5 års väl vitsor- dad tjenstgöring.
1 vaktmästare	500	200	700	
(åtnjuter derjemte förmånen af fri bo- stad och vedbrand). Till extra biträden, ren- skrifning, ved, ljus, städning, skrifmate- rialier m. m.			3,000	} Eger rätt till ålderstillägg med 100 kronor efter 5 års väl vitsor- dad tjenstgöring.

att jemte de i statsrådsprotokollet öfver ecklesiastik-
ärenden den 31 december 1887 vid deri föreslagen
afföningsstat meddelade bestämmelser tillämpas från
och med år 1889; dock med rätt för den nuva-
rande kassören och bokhållaren att, derest han så
finner för godt, tillsvidare icke ingå på den nya
staten;

b) att Riksdagen medgifver, att de vid kassorna
anstälde tjenstemän och vaktmästare må, på i stats-
rådsprotokollet angifna vilkor, undfå pension från folk-
skolelärarnes pensionsinrättning till belopp motsva-
rande deras lön; och

beslutar, att för beredande af sådan pension, det såsom bidrag till folkskolelärares pensionering för närvarande utgående belopp, 356,500 kronor, höjes med det belopp, högst 927 kronor, som vid uträkning, verkställd på Kongl. Maj:ts föranstaltande af sakkunnig person, kan finnas erforderligt på grund af den förändrade lönestaten; samt

c) att Riksdagen medgifver, att för pensionering af afviden tjensteinnehafvares eller pensionärs enka och barn må, under iakttagande af i statsrådsprotokollet omförmälda vilkor, tillämpas föreskrifterna i gällande reglemente för lärarnes vid elementarläroverken enke- och pupillkassa; och

beslutar, att för beredande af sistnämnda pension, det såsom bidrag till pensionering af enkor och barn efter lärare vid allmänna läroverk, pedagogier, seminarier m. m. för närvarande utgående belopp, 68,471 kronor, höjes med det belopp, högst 345 kronor, som vid uträkning, verkställd på Kongl. Maj:ts föranstaltande af sakkunnig person, kan finnas erforderligt på grund af den förändrade lönestaten.

Stockholm den 27 april 1888.

På statsutskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.

Reservation:

af herr *F. A. Boström*, som yrkat, att anslaget till extra biträden m. m. skulle, i enlighet med Kongl. Maj:ts förslag, bestämmas till 3,800 kronor.